

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO IV.

LJUBLJANA, PETEK, 3. MAJA 1940.

ŠTEV. 34.

EDEN OD ENAJSTIH PRIPOVEDUJE

Legenda k prazniku Gospodovega vnebohoda

Najlepše trenutke v življenju smo doživeli tedaj, ko je naš učitelj tako slavno vstal od smrti, ko se je vse dopolnilo in je povelčan spet bival med nami.

Razložil nam je vse, kar nam poprej ni bilo razumljivo; vse podobe in prilike so nam postale jasne in ni bilo dneva, da se ne bi znova povelčal v novem čudežu.

Prišel je, ne da bi vedeli, kdaj; prišel je tiho in nevidno med nas. Bil je vedno v naši bližini. Da, čutili smo ga v srcih, zakaj bil je v vsakem in vse nas je družil v sebi. Premagal in vkoval je čas in prostor in nam podaril modrost; žalost in smrt sta zgubili oblast v našem življenju.

Zmaga nam je bila zagotovljena.

In mrzlično smo čakali, da bo tiste dni ustanovil veliko kraljestvo.

Naše mlade sanje so bile sinje ko poletno nebo in naše upanje bolj žarko ko zlato sonce naše domovine.

Nekoč, — bil je ravno štirideseti dan od jutra Njegovega vstajenja — nas je zopet peljal na Oljsko goro. Ustavili smo se na najvišji točki in stopili okrog njega. Mesto se je svetlikalo pod našimi nogami, a nad nami se je pelo svetlo in jasno nebo.

V srcih smo občutili srečo, zakaj slutili smo, da se bo sedaj zgodilo nekaj velikega.

Vsi smo imeli iste misli, a nihče se Mu ni upal staviti vprašanja.

On pa je molče čital naše misli.

Slednjič se je opogumil najmlajši izmed nas. Padla je beseda:

»Gospod, ali boš kmalu osnoval svoje kraljestvo?«

Nastala je sveta tišina. Še murenčku so zastale strune, ki jih je ubiral v božjo slavo.

Naš molk je pretrgal Gospodov odgovor: »Ne gre vam, da bi vedeli čase in prilike, ki jih je Oče pridržal svoji oblasti; prejeli pa boste moč, ko pride v vas Sveti Duh, in boste meni priče do konca sveta.«

Radi bi ga bili vprašali, kdo je ta duh, o katerem je večkrat govoril v teh štiridesetih dneh, ne da bi mi vedeli, kaj nam hoče povedati.

Toda takoj, ko je umolknil, se je njegov obraz zasvetil ko sonce in njegova oblačila so postala bela ko luč, tako da so zastala vsa vprašanja in so se naše oči umikale pred premočnim bliščem.

V tem sijaju se je dvignil od tal. Višje in višje je plaval, — naša srca so vriskala v veselem ponosu.

Kako velik je bil, — kraljevsko povzdignjen nad vse prestole sveta — On, ki je prost plaval pred nami v nebo!

Gledali smo in gledali, in nismo pomislili, da je prišel čas ločitve.

Nebo je preletelo belo jadro, — svetel oblaček se je prikradel med nas in Gospoda.

Še vedno smo strmeli. Oblaki so prihajali in odhajali s poletnim vetričem. Mislili smo, da bo tudi tega odnesla sapa, da bomo potem spet videli Njega, ko se bo dvigal v jasne višave.

Oblaček pa ni prešel...

Bel in gost je bil, vkovan na jutranjem nebu prav nad našimi glavami, sam samcat na sinji polkrogli.

Nobeden od nas še ni videl podobnega oblaka.

Medtem ko smo zaverovani strmeli v čudežno meglico, sta nenadoma stala poleg nas dva moža v belih oblačilih. Rekla sta: »Kaj stojite tu in gledate v nebo? Ta Jezus, ki je bil vzet od vas v nebo, bo tako prišel, kakor ste ga videli iti v nebo!«

Spoznali smo, da je bil vzet od nas, — kot je večkrat napovedal — k Očetu.

Kje so bile sanje o kraljestvu? Kje zmaga? — Čutili smo se zapuščene...

Molče smo krenili z vrha in se vračali v mesto. V zelenih gajih so potihnili ptičji zbori, — vse je bilo prazno, brez življenja. Na vsej poti nismo srečali žive duše.

In smo ostali skupaj in čakali.

Čakali smo, da bo On zopet prišel vnovič poslan od Očeta.

„QUADRAGESIMO ANNO“

Prevedel in razložil dr. Aleš Ušeničnik. Naša pot XXI. str. 287

DELO STROKOVNJAKA

Gotovo ni bil pri nas nihče bolj poklican, da napiše komentar k tej svetovno pomembni Pijevi okrožnici, kot ravno dr. Aleš Ušeničnik. Saj Ušeničnik ni samo temeljit teolog, ampak tudi naš najboljši katoliški sociolog.

Prav v socialnih vedah je Ušeničnik dokazal, da ga vodi izredno tenak čut za katoliška načela. Že l. 1910. je v svoji obširni »Sociologiji« jasno in dosledno zagovarjal prav tisti nauk, ki ga je dvajset let pozneje (1931) Pij XI. v »Quadragesimo anno« naročal vsej Cerkvi. Danes se čudimo, kako je Ušeničnik zadel pravi katoliški nauk že takrat, ko je bilo med katoličani še vse polno sporov in različnih naziranj, ko v svetu tudi med najodličnejšimi teologi in sociologi še ni bilo prave jasnosti. Marsikomu je po pravici žal, da niso takrat prevedli »Sociologije« v kak svetovni jezik, da bi jo tudi v tujini spoznali.

SODOBNA, TODA TEŽKA VPRAŠANJA

Danes skoraj ni človeka, ki bi o socialnem vprašanju pogosto ne govoril.

Neverjetno pa je, s kakšno lahkomišelnostjo si upajo nekateri govoriti o teh resnih in težkih zadevah. Mislijo, da bodo rešili svet in življenje kar takole sredi ceste.

Socialnega vprašanja pa se moramo lotiti z vso resnobo. Treba je zares študirati, premišljevati in opazovati! Najprej sestavine družabnega življenja, o stanovih, o lastnini, o kapitalu in delu, o pravični plači, o korporacijah. Brez teh osnovnih načel, ki jih narekuje socialna pravičnost in socialna ljubezen, ni mogoče razumeti socialnih problemov.

»KRŠČANSKI SOCIALIZEM« JE KONČANA ZADEVA

Zlasti se moramo zavedati, da nas ne bo rešil noben marksizem in noben socializem, tudi »krščanski socializem« ne! Papež je o tem že spregovoril zadnjo besedo in s tem je stvar končana.

POGUMNO NA DELO!

Pij XI. opozarja, da je obnova socialnega reda zares »težko delo«, vendar ne pravi, da bi bilo nemogoče. Zato naj nihče ne iz-

gubi poguma: »Z božjo pomočjo je usoda sveta v naših rokah.«

SLOŽNO NA DELO S KATOLIŠKO AKCIJO!

Potrebno pa je, da vsi krepko zastavimo svoje moči. Papež nujno poziva k sodelovanju vse laike, zlasti tiste, ki se vzgajajo v Katoliški akciji. Zahvaljuje se jim za vse, kar so že dosegli, in jih bodri, naj nič ne popuste. Njihove očetovske besede naj bodo v tolažbo in spodbudo onim, ki bi se jih zaradi hudega nasprotovanja morda kdaj polaščala malodušnost.

NALOGI DIJAKA

Pri skupnem trudu za bodočo krščansko družbo naš dijak ne sme stati križem rok ob strani. Začnimo pri sebi! Vzgaajmo se v socialnih krepostih, v pravičnosti, ljubezni in dobrohotnosti! Potem pa pridno študirajmo socialno vprašanje, ko imamo prav v tej Ušeničnikovi knjigi na razpolago zares prvovrstno socialno čitanko!

Ta naša knjiga bi bila — bodisi po vsebini bodisi po tehnični opremi — v čast vsaki svetovni katoliški založbi.

Molimo za mir!

Sv. oče je 15. aprila v posebnem pismu naročil državnemu tajniku Maglioneju, naj za Marijin mesec majnik predpiše posebne molitve za mir. Iz tega pisma povzemamo nekaj odstavkov:

»... Toda sedaj, ko je izbruhnila vojna, poostrila položaj in povzročila skoro nepreračunljive izgube in trpljenje, se ne moremo zadržati, da ne bi še enkrat z vso silo zarotili vse svoje sinove po celem svetu, naj se zbirajo okrog Marijinega oltarja vsak dan prihodnjega meseca, ki ji je posvečen, in naj k njej prav zapu-
no v goreče molijo ...

Toda četudi nismo opustili nobenega človeškega sredstva in nobene človeške pomoči, da bi od-

stranili nesreče, ki nas zadevajo kar druga za drugo, vendar stavljamo vse svoje upanje predvsem v Tistega, ki edini vse premore, ki v svoji roki drži svet in v čigar oblasti je usoda narodov in duh in volja njihovih voditeljev.

Blažena Devica ima tako milost pri Bogu in tako moč nad svojim Sinom, da tisti, kot poje Dante, ki hoče kako milost in se ne zateče k Mariji, hoče letati brez kril. Ona je prav zares vse-mogočna Mati božja in, kar nas navdaja s sladkostjo, tudi naša ljubeča mati.

Zato se z vsem srcem zatekajmo pod njeno varstvo in njeno zaščito in popolnoma se odpočijmo v njeni materinski dobroti ...

Bog pa naj se usmili tolikih prosilcev, predvsem nedolžnih otrok, da bi se duhovi pomirili in se zedinili v bratski ljubezni, da bi se na svetu zopet ustalil red in mir, da bi se čimprej zalesketala mavrica kot znanilka srečnejše dobe za človeško družbo ...»

Zato želimo, da Našim molitvam pridruži vsak svoje, da bi usmiljeni Bog s svojo vse-mogočnostjo pospešil konec te nesrečne zaloigre.

Ker pa po zatrjevanju sv. Bernarda »Bog hoče, da nam vse milosti prihajajo po Mariji«, zato naj se vsi zatečejo k Mariji. Na njen oltar naj polagajo svoje molitve, svoje solze in svoje bolečine. Pri njej naj iščejo utehe in tolažbe ...

Stanje ruskih šol po ruskih poročilih

V zadnjem času so mnogi imeli priliko opazovati na ruskih ujetnikih na Finskem, kako zelo je v 20 letih boljševiške diktature padla kulturna raven v sovjetski Rusiji. Sicer pa imamo v ruskem tisku samem za to brez števila dokazov.

IZ BOLJŠEVIŠKIH VIROV SAMIH

Poglejmo si nekaj takih primerov. Listi, iz katerih jih bomo povzeli, so tile: »Pravda«, uradno glasilo ruske komunistične stranke, »Komsomolskaja Pravda«, uradno glasilo za komunistično mladino, »Trud«, uradno glasilo ruskih strokovnih organizacij, »Izvestija«, uradno glasilo sovjetske vlade.

Lahko se zanesemo, da se ti listi ne bi dotikali žalostnega stanja ruskih šol, če za to ne bi imeli nadvse upravičenih razlogov.

PRITOŽBE UČITELJEV

»Komsomolskaja Pravda« je 27. jan. 1940. prinesla naslednje poročilo: »G. Smirnov, učitelj v Krasnodaru piše: Nemogoče mi je vzdržati celo zimo brez drv. Prisiljen bom odpovedati službo, ker ne morem vsega svojega časa porabiti samo za nabiranje dračja.«

Učitelji dalje tožijo, da primanjkuje knjig in zvezkov. Glede tega nam »Pravda« 16. febr. 1940. poroča tole: »Od vseh strani prihajajo poročila, da jim primanjkujejo raznovrstne šolske potrebščine. V prvem tromesečju 1940. je v Stalingradu samo 5% učencev dobilo vse potrebščine, v okraju Saratov 2,33%, v okraju Smolensk 4,10%.«

List se vprašuje, kdo je kriv vsega tega. Razpisal je celo anketo o tej stvari. Nadzorni komisar je dejal, da je za vse odgovoren komisariat za gozdove. Ta pa je valil krivdo na prometnega komisarja, češ da ni poskrbel za reden dovoz drv. Prometni komisar pa se je opravičeval, češ da je bilo z drvmi že vse v redu, in se istočasno spravljal na tiste, ki so dali natisniti preveč propagandnih letakov pa premalo šolskih knjig.

NIHČE SE NE ZANIMA ZA POUK

Isti časopisi se pritožujejo, da se nihče ne zanima za pouk, ne starši ne učitelji ne upravitelji šol ne organizacije komunistične stranke. »Pravda« je 7. febr. 1940. ponatisnila pismo iz Mikajanovke: »Šolski odbori so zelo malomarni. Mnogo sicer govore, toda nihče se ne zanima za otroke, ki niso zmožni slediti svojim sovrstnikom.«

»Komsomolskaja Pravda« pa 8. februarja 1940. priznava: »Komsomol se popolnoma nič ne briga za javni pouk. Učenje otrok je zelo pomankljivo.«

»Trud« piše: »Voditelji strokovnih zvez prav nič ne skrbijo za otroke razen morda o praznikih. Zelo veliko otrok mora ponavljati. Samo v R. S. F. S. R. (v velikoruskem delu Sovjetske Unije) celih 1.600.000 otrok ni moglo izdelati razreda.«

Isti »Trud« piše 14. febr. 1940. tole: »Otroci raje po ulicah igrajo karte, ko da bi hodili v šolo. List pristavlja, da si strokovne zveze prav nič ne prizadevajo, da bi ozdravile obžalovanja vredne razvade, in da se starši prav nič ne brigajo za učenje svojih otrok.«

»Izvestija« pa poroča: »Izvršilni sovjetski odbor mesta Moskve je na svoji seji 16. febr. 1940. ugotovil, da se šole glavnega mesta nahajajo v zelo žalostnem stanju.«

OTROCI — PRAVI RAZBOJNIKI

Obupno stanje ruskih šol pa nam najbolj izpričuje razbojništvo po šo-

lah. Ruski časopisi so prisiljeni, da tudi o tem večkrat čisto odkrito spregovore.

»Pravda« je objavila članek 10. febr. letos, v katerem se pritožuje nad podivjanimi otroki, ki so za Rusijo vedno večja nadloga. Pravi, da je že skrajni čas, da se te nezdrave razmere uredijo.

Tudi nekaj drugih časopisov poroča natančno o skrajni nerednosti učencev, o njihovem nasilju nasproti učiteljem, o mladih tolpah, ki kot pravi vandali ropajo po deželi...

Ko je prišel boljševizem na oblast, je govoril, kaka dobrota bo za ljudstvo boljševiški pouk. Sedaj po 20 letih boljševizma pa vidimo, česa je zmožen. Izobrazba ruskih mas je bila že v predkomunistični Rusiji nizka, toda danes je še nižja. Boljševiški tisk sam nam nudi za to dovolj dokazov.

ANGLIKANSKI ŠKOF PIŠE PAPEŽU

Najvplivnejši angleški časopis »Times« je priobčil pismo anglikanskega škofa iz Chicheстера, v katerem se papežu zahvaljuje za njegovo prizadevanje za mir. Med drugim piše:

»Ali si kot anglikanski škof smem dovoliti, da naslovim na papeža besedo globoke hvaležnosti za njegovo velikonočno pridigo, v kateri nam je podal tako jasno sliko svoje velike skrbi za pravičnost in mir?«

Danes vedno kak napadalec skruni človeške zakone. Sami

smo priča te krute vojske in nesreč, ki jih le-ta prinaša vsem narodom. Sv. oče pa se drži nad tem sporom, hkrati pa s celim svetom občuti trpljenje, ki ga vojna prinaša vsem, prijateljem in sovražnikom... Neizmerno je važno, da moremo vsak hip slišati glas sv. očeta, ko nam govori o božji pravičnosti in soglasju med narodi... Njegov glas je vedno glas miru, ki poudarja, da je samo eno zdravilo. In to zdravilo je »Kristus, ki edini more upogniti človeško voljo k soglasju in bratski ljubezni...«

PRI PRAVOSLAVNIH GRKIH

V letošnjem januarju je grški ministrski svet potrdil pred enim letom ustanovljeno pravoslavno družbo »Diakonia Apostoliki«. Ta Diakonia po svojem ustroju in cilju zelo sliči italijanski Katoliški akciji. Sedaj šteje 35.000 članov in hoče apostolsko delovati zlasti po večjih mestih. V program so si postavili razširjanje božje besede, versko poučevanje otrok, pomoč in dušno skrb za delavce, pridobivanje neopredeljenih, utrjevanje študentov v veri in izvrševanje dobrih del. Glasilo »Ambon« tiskajo v 20.000

izvodih in ga brezplačno dele med člane. Ta list vsebuje članke o sv. pismu, o liturgiji in o načinu apostolata. Posamezne delovne sekcije vodijo akademiki.

Po številu daleč močnejša je organizacija »Zoi« (Življenje), ki skrbi za obnovo verskega življenja pod okriljem Device Marije. Članov šteje 300.000. Lani so prvič priredili materinski dan z namenom, da bi zgled božje Matere tudi grškemu narodu pokazal, kako lepo je družinsko življenje, če je pod varstvom nebeške Kraljice.

MODERNO PRAZNOVERJE

V današnjih časih se vedno bolj opaža pri ljudeh, ki odklanjajo vsako vero, prepričanje, da je njih usoda skrita v zvezdah. Tako je tudi mogoče, da dandanes najboljše služijo razni »astrologi«, četudi napovedujejo še tako nemogoče in bedaste stvari.

To praznoverje včasih prehaja že v zločinstvo. Vedno več stoji pred sodniki ljudi, ki svoje zločine zvrčajo na »prerokbe«, ki so jih drago plačali kaki ciganki. Ti praznoverni ljudje so trdno prepričani, da se napovedani usodi ne morejo izogniti.

NESREČNI AKADEMIK

Tako je neki akademik delal izpit iz prava. Šlo mu je sicer bolj slabo, a ni bilo nevarnosti, da bi padel. Po tamošnjem običaju komisija rezultata ni takoj objavila, akademik pa si je hotel takoj dobiti jasnosti. In kam jo je šel iskat? Naravnost k nekemu astrologu! Ta mu je izjavil, da zvezde zelo slabo kažejo. Lahkoverni akademik je tej izjavi tako verjel, da ni počakal razglasa izpitne komisije, ampak je prej napravil samomor. Najbolj žalostno pa je bilo to, ko se je drugi dan izkazalo, da je akademik izpit povoljno prestal.

NESREČNI ZAKONCI

Žalostno je tudi, kako vloga igra praznoverje pri zakonih. Izdajajo se knjige z naslovi: »Kakšnega moža boš dobila?« V njih se opisuje, v kakšnem nebesnem znamenju se smeš in v kakšnem se ne smeš poročiti, če hočeš, da bo zakon srečen.

Pred nekaj leti je moralo dunajsko sodišče soditi žalosten slučaj. Bila sta zakonca, ki sta deset let v miru živela. Zgodi se pa, da dobi žena v roke knjigo, kjer je bilo rečeno, da so možje, rojeni v znamenju ovna, v zakonu nezvesti. In ravno njen mož je bil rojen v tem znamenju! Žena je bila v resničnost teh trditvev tako prepričana, da je zahtevala takojšnjo ločitev zakona in se je pri tem sklicevala na omenjeno knjigo.

PAMETNE PREPOVEDI

Jasno je, da vodijo taki neumni nazori v propad, saj razbijajo ali vsaj ovirajo srečno družinsko življenje. Švica in Nemčija sta že izdali ostre postave proti taki literaturi in takim »zvezdogledom«.

Toda te prepovedi ne bodo imele uspeh toliko časa, dokler se narodi ne bodo vrnili k veri svojih očetov.

Tabor SDZ v Ptujju

Letošnja počitniška tabora za člane in članice Slovenske dijaške zveze bosta v starodavnem slovenskem Ptujju. Fantovski dijaški tabor se bo pričel dne 5. julija zvečer in bo zaključen 8. julija zjutraj. Dekliški pa se bo pričel 9. julija zvečer in se bo končal 12. julija zjutraj. Letošnjega tabora se bodo prvič lahko udeležili tudi nižješolci in nižješolke ter zastopniki meščanskih šol, ki bodo imeli istočasno svoja zborovanja.

Spored tabora bo izredno bogat in aktualen. Na programu bodo važna in zanimiva predavanja, o problemih, ki zadevajo naš narod v današnjem evropskem vrtincu in predvsem o nalogah slovenskega dijaka in dijakinje, ki se pripravljajo na novi čas v krščanski ureditvi družbe. Poleg tega bodo v prostem času krajši izleti v ptujsko okolico, kresovanje in druge družabne prireditve.

Že danes pozivamo vse člane in članice SDZ, da začno z živahnimi pripravami za udeležbo. Stroški so zelo majhni. Vsa oskrba na taboru, t. j. hrana in stanovanje, bo stala samo 20.— din. Za četrtinsko vožnjo smo že zaprosili.

Prijavite se čimprej razrednemu županu, oziroma zavodnemu vodstvu. Ne odlašajte! Dne 10. junija bodo prijave zaključene! Kdor se do 10. junija ne bo prijavil in plačal prvega obroka, t. j. 10.— dinarjev, pa bo kljub temu želel priti na tabor, bo moral doplačati še 5.— din (skupno 25.— din).

Pripominjamo še, da za letošnji dijaški tabor ne bomo izdali posebnih tabornih izkaznic, ampak bodo namesto njih obvezne nove legitimacije SDZ. Ako legitimacij še nimate, jih takoj naročite!

Da bo pa naš nastop čim strumnejši in enotnejši, si takoj oskrbite nove kroje SDZ. V Ptujju nas mora biti že lepa četa!

Letošnja dijaška tabora, tako fantovski kakor dekliški, morata presegati vse dosežanje!

Noben zaveden član in članica SDZ ne sme manjkati!

Vsi na veliki počitniški tabor Slovenske katoliške dijaške mladine v Ptuj!

Bog, narod, država!

Zvezno vodstvo SDZ.

Indeks

v Češkem protektoratu

Listi poročajo, da so protektorji češkega naroda izdali obsežen indeks prepovedanih knjig, ki je zadel nad 2000 knjig. Vse te knjige, ki jih je na Češkem po knjigarnah, knjižnicah in pri zasebnikih okrog 15 milijonov izvodov, morajo biti uničene.

In koliko so vedeli ti ljudje, ki so ta ukaz povzročili, povedati o našem indeksu, o duhovnem nasilju, o inkviziciji, o mračnjaštvu, o temnem srednjem veku! A kjer pridejo do oblasti, tam ugane vsaka iskrica svobode, tam nastopi inkvizicija, ki je svet še ni doživel, tam pokrije ljudstvo tema, črna tema sredi 20. stoletja, ki jo žalostno razsvetljuje kres 15 milijonov knjig.

Z NAŠIH GIMNAZIJ

I. drž. real. gimn. v Ljubljani

Na naši gimnaziji zadeva lažniva komunistična propaganda na vedno večji odpor. Vsa pošteno misleča mladina, ki ni mirno gledala izdajstva komunistov nad lastno domovino, vidi da je komunizem največja nevarnost svobodi in poštenju. Danes se komunistom na naši gimnaziji lahko le še sline cede po onih časih, ko so pravili, da govore v imenu mladih. Kajti mi gremo z jasnimi čelom v svet in imamo vse drugačne ideale, kot so svetovna revolucija in boljševiška diktatura. Ali mar še vedno mislijo, da se največje neznačajnosti v novejši zgodovini poštene mladine ne gabijo? Mi mladi niti malo ne želimo biti ne hlapeci in tudi ne biriči tiranskega aziata Stalina, pod čigar jarmom strašno trpi bratski ruski narod.

Ker med vsem pošteno mislečim dijaštvom raste vedno večji odpor proti komunizmu in njegovim zavaznikom in pomagačem, so komunistom na naši gimnaziji poslali navodila, da naj svoje delovanje povečajo, a spretno zakrinkajo. Zato moramo biti vsi še bolj oprezní, čeprav so komunistom časi obilnega lova odklenkali.

Nova Naša pot XXI. je bila pri nas sprejeta z velikim veseljem, kajti vsi brez razlike mišljenja lahko vidijo, komu je res za pravice delovnega ljudstva. Marxove zastarele metode so se izkazale za popolnoma zgrešene, vse človeštvo pa išče nov red, ki bo popravil socialne krivice in postavil človeško družbo na trdni temelj pravičnosti in ljubezni. To pa je mogoče izvesti samo po socialnih načelih katoliške Cerkve, ki so podana v socialnih okrožnicah Leona XIII in Pija XI.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).